

Православно Християнче

МЕСЕЧНО СПИСАНИЕ ЗА ДЕЦА. — ИЗДАВА СВ. СОФИЙСКА МИТРОПОЛИЯ.

Годишенъ абонаментъ 10 лева. Ръкописи да се изпращатъ до свещ. Хр. Филаретовъ, ул. „Добри Войниковъ“ № 12, а суми — до Митрополията, за „Православно Християнче“.

Посрѣщане на пролѣтъта

Тръгнала отдавна
отъ страни далечни
Пролѣтъта царица —
гиздава девица
съ пратеници бързи:
цвѣтенца и птички,
изпратила вести
да я чакатъ всички.
Запрѣпкали леко
лястовички сини
надъ кжщни кумини.
Низъ влажни ливади,
по блата и вади
щръкъ закрачилъ бавно
и заклепалъ славно.
Цѣфнало кокиче —
прелестно момиче,
цѣфналъ минзухарътъ,
цвѣтътъ теменуженъ . . .
Вѣйналь вѣтъръ юженъ
въ долища и друми
и зашепналъ думи,
чулъ ги джбъ въ гората,
люшналь клони стари,
изправилъ снагата:
— Иде! — рекълъ тайно
на свойгѣ другари . . .
Цѣфнала върбата,
а до нея круша,
ябълка клоната,
череша и вишна,
бѣла, срамежлива,
цѣфнала и слива.
Глуха и гърбата,
чула, недочула,
цѣфнала и дюла . . .
Пролѣтъта пристига
и ги нѣжно пита:

— Чакашъ ли ме, вишньо?
— Чакамъ, хубавице!
— А вий, стогодишни,
ябълко и крушо?
— Чакаме, царице . . .
— А ти, сладка душо,
тъничка лозице,
и ти, дюло стара?
— Чакаме, царице! . . .
— Бждете ми живи,
бодри и щастливи,
навредъ се славете
съ цвѣта, съ плодетѣ!
Казала имъ кротко
царицата славна.
А до тѣхъ задрѣмалъ,
клюмналъ отодавна,
стоялъ само дрѣнътъ.
— А ти, друже здрави,
скромненъ, но корави?
— Не чакахъ, царице, —
пжпихъ презъ ноемврий,
цѣфнахъ презъ декемврий
Всички да преваря —
най-напредъ да вържа,
дано да излъжа
мене да обичатъ,
съ мене да се кичатъ . . .
Казва му тогава
Пролѣтъта засмѣна:
— Отсега нататкъ
най-напредъ да цѣфнешъ,
най-късно да зрѣешъ,
плодове да имашъ
хубави, червенки —
но кисели дрѣнки! . . .

Ем. п. Димитровъ